

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej K.

przeciwko I. D., J. D., D. D., I. D., mał. K. D., mał. M. D., mał. J. D. i mał. R. D.

o eksmisję,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lipca 2018 r.,

zażalenia strony powodowej na wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

**oddala zażalenie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 maja 2017 r. Sąd Rejonowy utrzymał w mocy pkt I i II wyroku zaocznego z dnia 14 listopada 2016 r. w stosunku do I. D. i J. D. (orzekający ich eksmisję bez prawa do lokalu socjalnego), uchylił pkt I i II wyroku zaocznego z dnia 14 listopada 2016 r. w stosunku do pozwanego D. D., nakazał pozwanym D. D., I. D., małoletnim K. D., M. D., J. D. i R. D., aby w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia opuścili i opróżnili z rzeczy i osób ich prawa reprezentujących lokal mieszkalny 65 przy ul. R. w K. oraz wydali ten lokal Gminie K. Stwierdził, że nie orzeka o prawie do lokalu socjalnego w

stosunku do D. D., I.D., małoletnich K. D., M. D., J. D. i R. D. ustalając, że zajęli oni lokal bez tytułu prawnego oraz uchylił pkt III wyroku zaocznego i zasądził solidarnie od I. D., J. D., D. D. i I. D. na rzecz Gminy 680 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Po rozpoznaniu apelacji pozwanych, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 7 grudnia 2017 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Wskazał, że zamieszkujące we wskazanym lokalu mieszkalnym małoletnie dziecko pozwanych D. i I. D. – A. D., nie zostało wezwane do udziału w sprawie po stronie pozwanych, zaś na etapie postępowania apelacyjnego nie jest dopuszczalne dokonywanie zmian podmiotowych.

W zażaleniu, opartym na art. 394¹ § 1¹ k.p.c., strona powodowa, zarzucając naruszenie art. 386 § 4 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia kasatoryjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając unormowany art. 394¹ § 1¹ k.p.c. środek odwoławczy Sąd Najwyższy bada, czy istniały wskazane przez Sąd drugiej instancji, unormowane w art. 386 § 4 k.p.c., przyczyny uzasadniające wydanie orzeczenia kasatoryjnego. Z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że do udziału w sprawie nie została wezwana małoletnia A. D., mimo występowania po stronie pozwanej współuczestnictwa koniecznego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2017 r., III CZP 79/17, Biul. SN 2017/12/6). Jeżeli w charakterze powodów lub pozwanych nie występują wszystkie osoby, których łączny udział w sprawie jest konieczny, niezastosowanie przez sąd pierwszej instancji art. 195 § 1 k.p.c. uzasadnia uchylenie wyroku przez sąd drugiej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania - art. 386 § 4 *per analogiam* w związku z art. 391 § 1 zdanie drugie k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2017 r., II CSK 790/16, Biul. SN 2017/12/13).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).

jw

